

IANUARIE

Luni

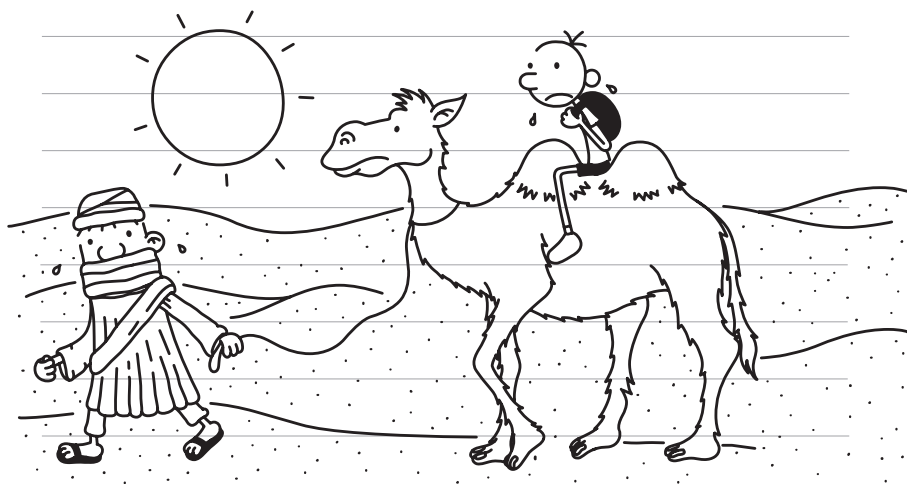
Toți din cartier au ieșit azi afară și se bucură de vremea frumoasă și de soare. De fapt, toți mai puțin EU. E greu să te bucuri de un val de căldură când e mijlocul IERNII.

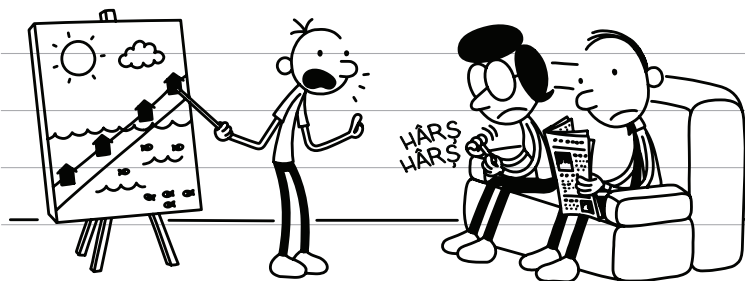
Oamenii zic că „vremea a luat-o razna“, dar MIE nu mi se pare în regulă. Poate că sunt de modă veche, dar cred că iarna ar trebui să fie rece, iar VARA, cald.

Am auzit că întreaga PLANETĂ se încălzește și că e vina oamenilor. Dar nu dați vina PE MINE, eu DE-ABIA am ajuns aici.

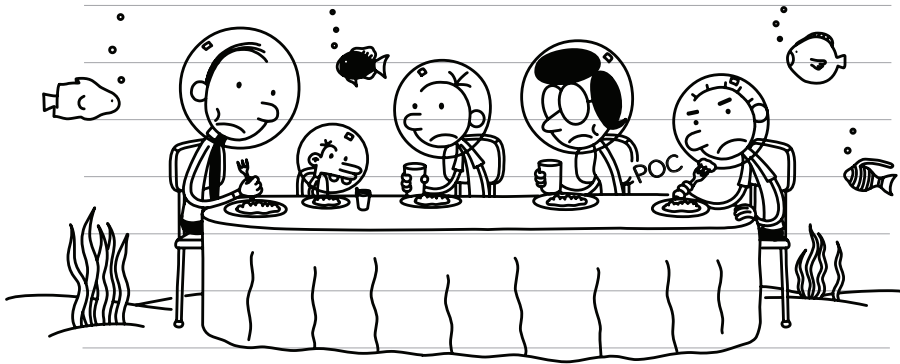
Dacă planeta CHIAR se încălzește, sper să nu se-ntâmples prea REPEDE. Pentru că, în ritmul ĂSTA, o să merg la liceu pe-o cămilă.

Se zice că se topesc calotele glaciare și crește nivelul mărilor, așa că am tot încercat să-i conving pe mama și pe tata să cumpere o casă mai sus pe deal. Dar nu par prea îngrijorați.

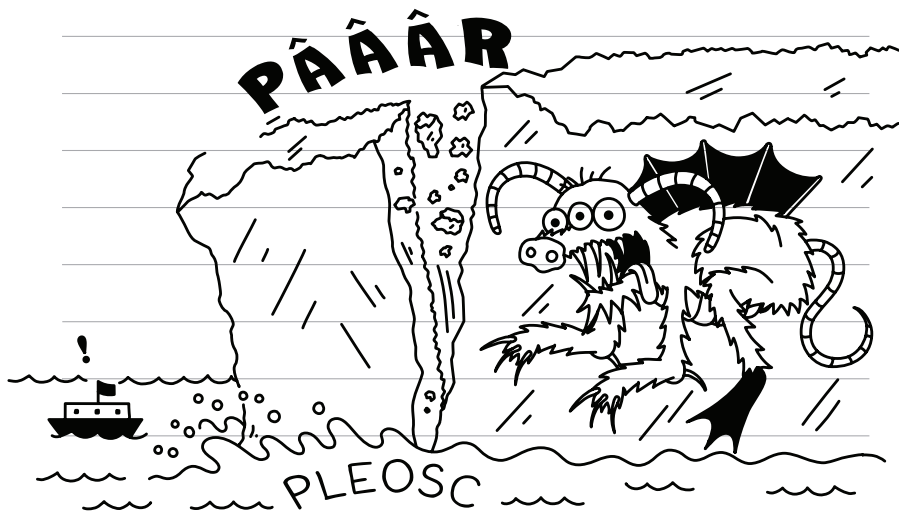

Mă neliniștește că sunt singurul din familie care-i îngrijorat. Dacă nu facem CURÂND ceva în legătură cu asta, o să ne pară RĂU.

Nu creșterea nivelului mărilor mă neliniștește.

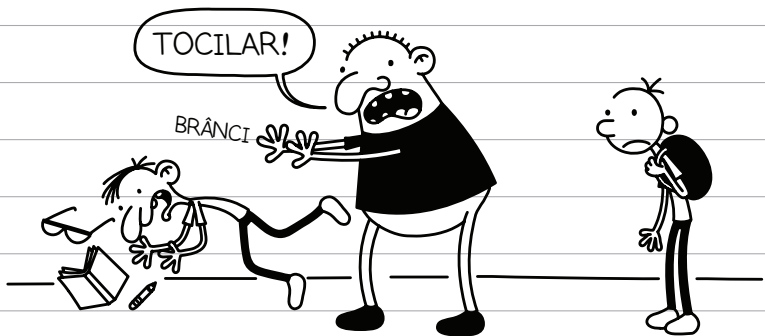
Calotele alea glaciare sunt acolo de milioane de ani și s-ar putea ca în ele să fie chestii îngropate care ar trebui să RĂMÂNĂ acolo.

Am văzut un film în care un om al cavernelor a fost prins în gheață și, când s-a topit gheața, mii de ani mai târziu, încă TRĂIA. Nu știu dacă așa ceva chiar s-ar putea întâmpla, dar, dacă EXISTĂ oameni ai cavernelor dezghețați în zilele noastre, omul de serviciu din tura de noapte de la școală s-ar putea să fie unul dintre ei.

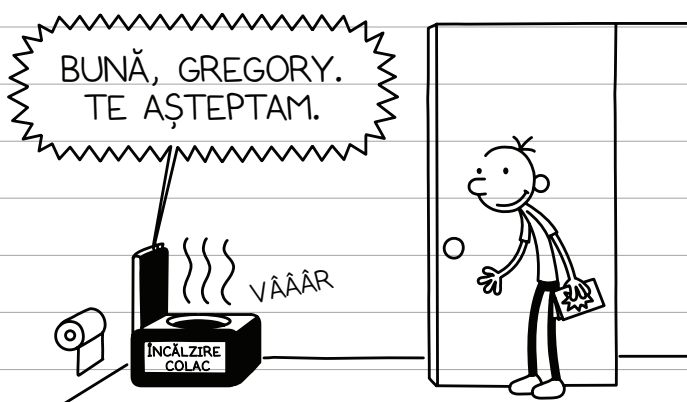
Dacă e să descoperim CUM să rezolvăm problema asta cu clima, probabil că cineva din generația MEA va găsi soluția. De aia sunt mereu drăguț cu copiii DEȘTEPȚI, pentru că EI o să ne salveze.

Oricare ar fi răspunsul, vă garantez că
TEHNOLOGIA o să fie foarte importantă.

Adulții zic mereu că prea multă tehnologie le face
RĂU copiilor, dar eu zic: cu cât mai multă, cu atât
mai BINE.

De fapt, imediat ce o să-mi permit una dintre
toaletele alea high-tech, care îți învață obiceiurile,
o să-mi iau cel mai scump model.

Unii se tem că într-o bună zi o să pierdem controlul
asupra tehnologiei și că o să ne CONDUCĂ roboții.

Ei bine, dacă o să se întâmple una ca asta, o să
mă asigur că sunt de partea LOR.

De fapt, mă PREGĂTESC pentru când o să ne conducă roboții lingușind electrocasnicele de acasă.

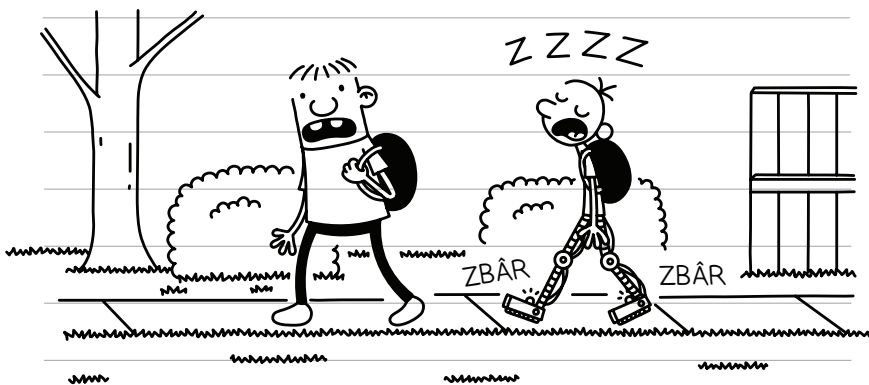

Așa că, atunci când o să fie un război între oameni și roboți, o să mă felicit singur pentru că am anticipat asta.

Rodrick, fratele meu, zice că în viitor oamenii
o să aibă membre robotice și că o să fim toți
CYBORGI.

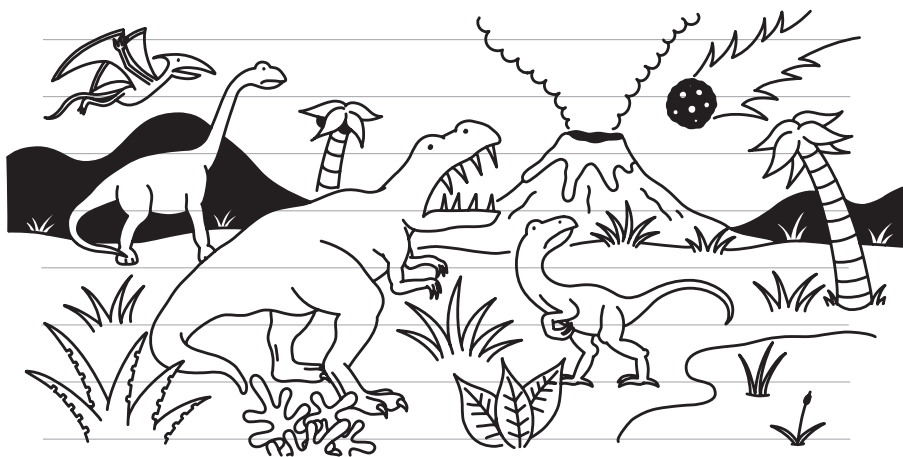
Eu sper că n-o să am prea mult de așteptat,
pentru că, dacă aș putea să-mi cumpăr o pereche
de picioare robotice, aș putea să dorm cu juma' de
oră mai mult în fiecare dimineață.

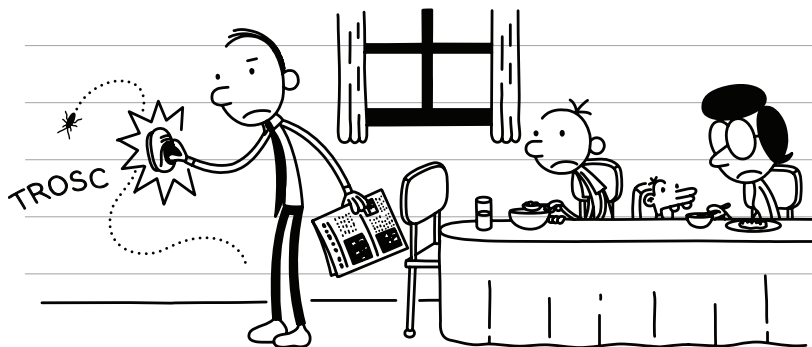
Cred că nu prea știm ce o să se întâmple în viitor.
Și ai putea să ÎNNEBUNEȘTI tot făcându-ți
griji din cauza asta.

Chiar dacă am rezolva toate problemele pe care le
avem acum, va apărea ceva NOU și va trebui să ne
batem capul și cu AIA.

Am citit că așa au pățit DINOZAUURII. Au dus-o bine câteva sute de milioane de ani, apoi a venit un asteroid și i-a șters de pe fața pământului.

Fiiți atenți ce nebunie: gândacii au trăit și în vremea aia și cumva EI au supraviețuit. Și probabil că o să existe multă vreme după ce noi vom dispărea. Eu unul cred că gândacii sunt scârboși. Dar sigur fac ei CEVA bine.

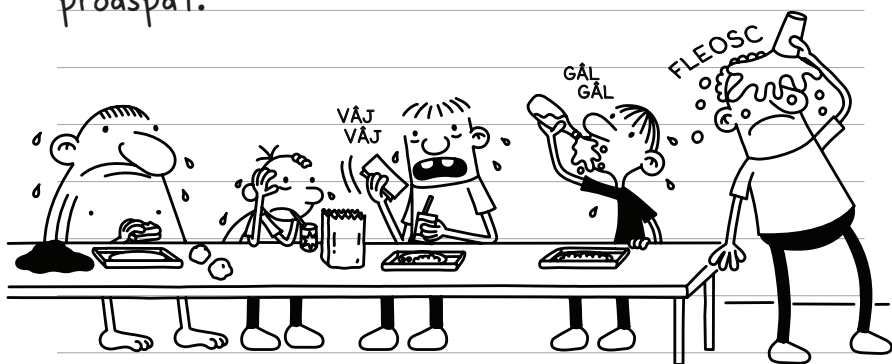

Că veni vorba de SUPRAVIEȚUIRE, momentan încerc să termin cu bine școala generală. Iar ultimele zile n-au fost deloc grozave.

Chiar dacă s-a încălzit afară, termostatul din școală tot crede că e IARNĂ. Așa că centrala bagă căldură toată ziua, iar din cauza asta ne e greu să ne concentrăm la ore.

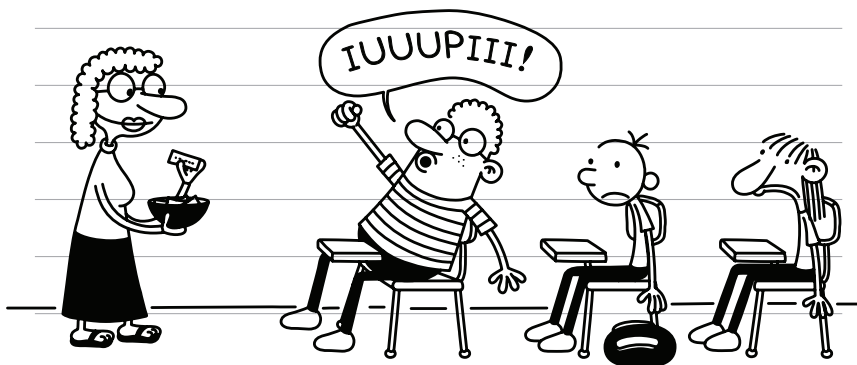
Iar în CANTINĂ e și mai rău, pentru că nu există geamuri care să se deschidă și să intre aer proaspăt.

Căldura îmi prăjește creierul și am început să uit când trebuie să-mi predau proiectele. Azi am uitat de unul FOARTE important - proiectul despre țări pentru Expoziția Internațională.

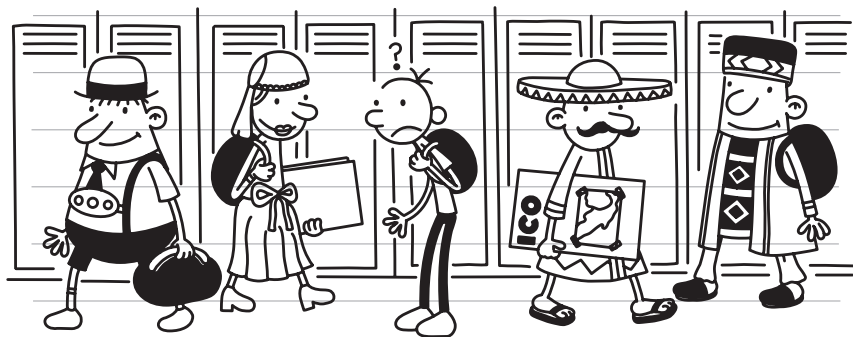
În noiembrie, toată lumea a trebuit să aleagă o țară despre care să facă un proiect. Eu am ales Italia pentru că îmi place pizza LA NEBUNIE.

Dar se pare că mulți au ales Italia, așa că profa de științe sociale a trebuit să tragă la sorti cine să scrie despre Italia. A picat Dennis Tracton, care are intoleranță la lactoză și nici măcar nu poate mânca brânză. Nu-i corect deloc!

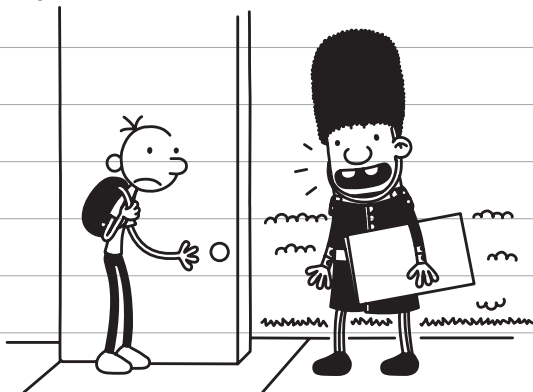

Așa că profa a zis să scriu despre Malta, despre care nici măcar nu știam că e o țară.

În fine, asta se-ntâmpla acum două luni, iar de-atunci nu m-am mai gândit deloc la proiectul despre țări până AZI. Și singurul motiv pentru care mi-am amintit de el a fost că toți de la școală erau îmbrăcați ciudat.

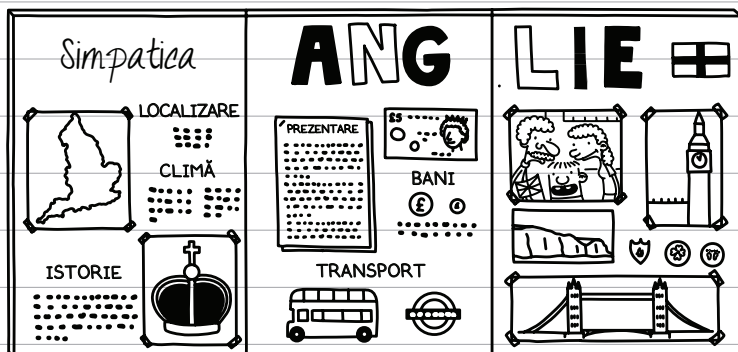

Poate că ar fi trebuit să-mi dau seama că era ziua cu Expoziția Internațională când Rowley, prietenul meu, a venit de dimineață să mă ia la școală și arăta bizar. Dar el face MEREU lucruri ciudate, așa că de-abia am observat.

În clasă, am aruncat o privire la proiectul lui Rowley, să văd cât era de muncă la el, și atunci m-am panicat.

Proiectul lui arăta de parcă muncise O GRĂMADĂ și era foarte clar că-l ajutaseră și părinții lui. Și, bineînțeles, Rowley chiar VIZITASE țara care-i fusese repartizată, așa că presupun că asta i-a ușurat MULT munca.

L-am rugat pe Rowley să fie amic de treabă și să facă schimb de țară cu mine, dar e cam egoist, așa că n-a vrut. Asta însemna că eram pe cont propriu și aveam la dispoziție doar câteva ore ca să fac proiectul de la ZERO. Și nici nu știam de UNDE să fac rost de carton pe ultima sută de metri.

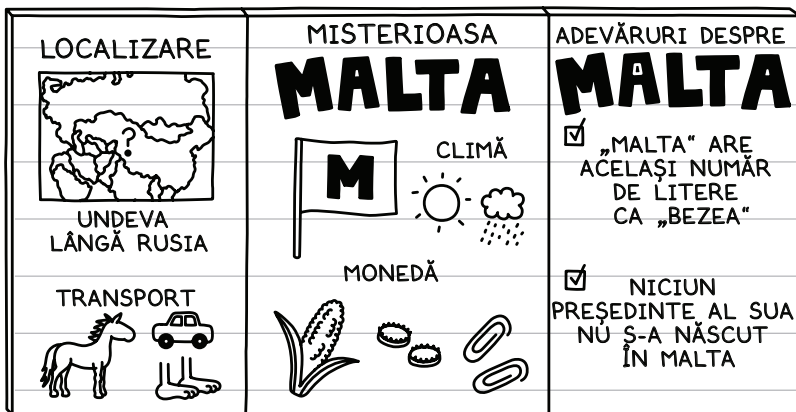
Atunci mi-am amintit că aveam un carton în DULAP. Începusem proiectul despre țară a doua zi după ce îl promisem, ca măcar o dată să mă pregătesc din timp. Dar, când l-am scos să văd CE făcusem, am fost destul de dezamăgit.

Proiectul ăsta însemna 50% din nota mea la științe sociale, așa că eram destul de disperat. Am încercat să-i fac pe COLEGI să mă ajute, dar ASTA n-a făcut decât să-mi aducă aminte că aveam nevoie de niște prieteni mai deștepți.

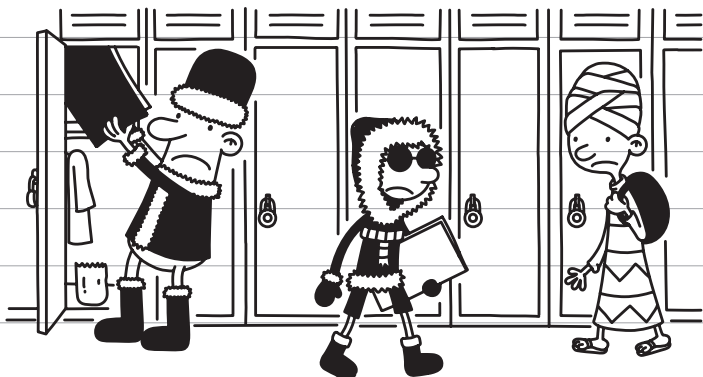
În pauză am rămas în clasă, ca să lucrez la proiect. N-am avut timp să merg la bibliotecă și să mă documentez, așa că mi-am dat cu PRESUPUSUL. Singurul lucru de care eram destul de sigur era că Malta se află lângă Rusia, dar pentru TOATE celelalte nu băgam mâna-n foc.

Odată ce am terminat de umplut cartonul, m-am ocupat de CELELALTE lucruri.

Pentru Expoziția Internațională trebuia să purtăm „hainele tradiționale” ale țării noastre, așa că în drum spre cantină am luat câteva haine din cutia cu „Lucruri găsite” din fața biroului directorului.

Din fericire, în cutie erau câteva chestii decente și am încropit un costum destul de convingător.

Toată lumea trebuia să aducă și o MÂNCARE tradițională. La prânz, am cumpărat câte lucruri mi-am permis și le-am combinat ca să pară că e o mâncare din altă țară.

